

Ordføreren (Lysholt Hansen): Der har i udvalget været afholdt fem møder, og man har modtaget en række deputationer, hvis henvendelser er blevet meget nøje gennemdrøftet, ligesom udvalget yar haft samråd med indenrigs- og boligministeren.

Man har under udvalgsarbejdet drøftet spørgsmålet om tandteknikernes fremtidige stilling. Da dette spørgsmål imidlertid ikke har kunnet løses i forbindelse med behandlingen af disse to lovforslag, fik udvalget under samrådet med ministeren tilsagn om, at man i ministeriet ville undersøge mulighederne for senere at komme med forslag om en speciel lovgivning for dette erhverv.

Herudover har man i udvalget haft en grundig drøftelse af spørgsmålet om den adgang, der efter loven gives til tandlægerne til at iværksætte universel analgesi. Det har været drøftet meget grundigt, fordi man var klar over, at dette var noget nyt, og at der eventuelt også ville opstå problemer, men sundhedsstyrelsen har efter en erklæring, der er afgivet til udvalget, gennemarbejdet spørgsmålet igen, efter at der fra enkelte kredse var rejst indvendinger mod forslagens bestemmelser. Af den erklæring, man har fået fra sundhedsstyrelsen, såvel som af de oplysninger, der blev afgivet under samrådet med ministeren, fremgik det imidlertid, at den foreslåede ordning må siges at være fuldt betryggende, idet det i erklæringen overfor udvalget er blevet påpeget, at den universelle analgesi forlængst er blevet tilladt i England, USA, Holland, Schweiz, Østrig, Tyskland og flere andre lande, og at statistikker fra disse lande viser, at risikoen ved analgesi er ganske overordentlig ringe, ja, snarere mindre end ved lokalbedøvelse, som tandlægerne allerede har ret til. Efter disse oplysninger har udvalget ment det forsvarligt på dette punkt at følge forslaget og indstiller det til vedtagelse uændret.

Med baggrund i de bemærkninger, det ærede medlem hr. Viggo Starcke gjorde ved første behandling om at få de latinske betegnelser i loven forklaret, således at de også kunne forstås af almindelige mennesker, har ministeren stillet ændringsforslagene under nr. 1 og 2, og de er tiltrådt af hele udvalget.

Et mindretal bestående af venstre og det radikale venstre har på et enkelt punkt,

nemlig med hensyn til averteringsretten, stillet ændringsforslag nr. 3, som i forhold til lovforslagets ordlyd betyder en udvidelse af averteringsretten. Udvalgets flertal, de konservative og socialdemokraterne, har imidlertid anset lovforslagets bestemmelser i så henseende for den mest hensigtsmæssige løsning, og derfor skal jeg på flertallets vegne foreslå at stemme imod ændringsforslag nr. 3.

Løvrigt indstiller udvalget de to lovforslag til vedtagelse med de af ministeren foreslåede forklarende ændringer.

Må jeg herudover på mit partis vegne gøre en enkelt bemærkning, nemlig at vi er taknemlige for ministerens tilsagn om at undersøge mulighederne for at lave en særlig lovgivning for tandteknikerfaget, så dette erhverv kan komme ind under fastere rammer, både hvad angår uddannelse, og hvad angår etablering. Ved en sådan lovgivning vil man imødekomme de ønsker, der er fremsat fra hele den ansvarsbevidste del af tandteknikerstanden, og spørgsmålet om de såkaldte sociale proteser, som jeg rejste ved første behandling, vil ved en sådan lovgivning automatisk løses.

Endelig vil jeg gerne bede ministeren bekræfte, at bestemmelserne i lovforslagets § 2 ikke stiller sig hindrende i vejen for, at en læge i nødsfald kan foretage en tandudtrækning. Det er jo en kendsgerning, at fra lørdag middag til mandag formiddag er det de fleste steder umuligt at konsultere en tandlæge, og samme vanskeligheder opstår forøvrigt også mange steder på landet, hvor der er langt til tandlægen. Der må det være sådan, at en patient kan konsultere en læge og eventuelt få en tand trukket ud, så han ikke skal døje i dagevis. I denne forbindelse var det måske værd at overveje, om der ikke burde gives tandlægerne samme adgang som lægerne til en afløsningsordning om søndagen.

Ladefoged: Det nu afsluttede udvalgsarbejde har ikke ført til fuldstændig enighed om lovforslaget om udførelse af tandlægevirksomhed, idet et mindretal bestående af det radikale venstres og venstres repræsentanter i udvalget har fundet det betænkeligt at gå ind for et så kategorisk forbud mod en reklamering, som § 7, stk. 1, 3. linie, giver udtryk for.